

Toto rozhodnutí nabylo
právní moci dne 12. 5. 2018
za Magistrát hl. m. Prahy
V Praze dne 14. 5. 2018
-63-

dle rozdělovníku

Vypraveno dne
25-04-2018

Váš dopis zn./ze dne:

Č. j.:

MHMP 635316/2018

Sp. zn.:

S-MHMP 285175/2018 Hofmanová

Vyřizuje/tel.:

JUDr. Tat'ana Hofmanová

236 002 931

Počet listů/příloh: 9/0

Datum:

23.04.2018

ROZHODNUTÍ

Magistrát hlavního města Prahy, odbor památkové péče (dále jen MHMP OPP), jako věcně a místně příslušný správní orgán státní památkové péče v hlavním městě Praze dle ustanovení § 36 odst. 1 písm. b) zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů (dále jen památkový zákon) a § 62 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen ZOP), u k l á d á [redacted], se [redacted] zastoupenému [redacted], na základě plné moci ze dne 19. 3. 2018, v souladu s § 67 a násl. zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád), a § 46 a § 93 odst. 1 ZOP, pokutu ve výši 5 000 Kč (slovy pět tisíc korun českých), neboť ho shledal vinným ze spáchání přestupku dle § 35 odst. 2 písm. f) památkového zákona, kterého se dopustil tím, že v průběhu prosince 2016 a roku 2017 na parcele [redacted] k. ú. Hrdlořezy, Hrdlořežská [redacted] Praha 9, realizoval stavební a zemní práce, aniž by jako stavebník splnil povinnost dle § 22 odst. 2 památkového zákona oznámit Archeologickému ústavu záměr provádět stavební činnost na území s archeologickými nálezy. Na uvedené parcele byla realizována stavba označená „Přístavba komplectace a sociálního zařízení“. Předmětná parcela se nachází na území s archeologickými nálezy.

MHMP OPP ukládá subjektu [redacted]

[redacted], zastoupenému [redacted]

[redacted] na základě plné moci ze

dne 19. 3. 2018, povinnost uhradit **náklady řízení** ve výši **1 000 Kč** (slovy jedentisíc korun českých) dle ustanovení § 95 odst. 1 ZOP a ustanovení § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů.

Pokuta a náhrada nákladů řízení je splatná do 30 dnů ode dne právní moci tohoto rozhodnutí na účet číslo **30015-5157998/6000**, k. s. 0558, v. s. **4200001437**, PPF banka, a.s., Evropská 2690/17, Praha 6.

Odůvodnění:

MHMP OPP zjistil při výkonu svěřených pravomocí na nemovitosti parc. č. 323/1, k. ú. Hrdlořezy, Hrdlořežská 2/4, Praha 9, byly prováděny stavební a zemní práce. Konkrétně: výkopové práce při severní obvodové zdi dvora bývalé venkovské usedlosti v rámci „Přístavby komplectace a sociálního zařízení“.

Z výpisu LV Katastru nemovitostí MHMP OPP zjistil, že nemovitost [REDAKCE], k. ú. Hrdlořezy, Hrdlořežská [REDAKCE], Praha 9 je ve výlučném vlastnictví [REDAKCE]

Na dotčeném objektu bylo umístěno oznámení „Stavba povolena rozhodnutím odboru výstavby a územního rozvoje Úřadu městské části Praha 9 č. j. P09073632/2016/OVÚR/Vle ze dne 14. 11. 2016 (PM 17. 12. 2016)“ s označením stavby „Přístavba komplectace a soc. zařízení“, jako stavebník byl označen [REDAKCE] termín dokončení 31. 12. 2017.

Archeologický ústav AV ČR, Praha, v.v.i. na žádost MHMP OPP ve vyjádření ze dne 27. 2. 2018 sdělil, že v případě stavební činnosti na [REDAKCE] k. ú. Hrdlořezy, Hrdlořežská [REDAKCE], Praha 9, nebylo Archeologickému ústavu AV ČR, Praha, v. v. i. doručeno žádné oznámení o stavební činnosti či jiném záměru na výše zmíněné lokalitě. Dále uvedl, že je nepochybné, že se jedná o území s archeologickými nálezy ve smyslu § 22 odst. 2 památkového zákona, že na k. ú. Hrdlořezy byly v minulosti zjištěny archeologické nálezy, že však nelze jednoznačně potvrdit, zda mohlo v důsledku realizované stavební činnosti k poškození či zničení archeologických nálezů.

Dle § 22 odst. 2 památkového zákona, má-li se provádět stavební činnost na území s archeologickými nálezy je stavebník, již od doby přípravy stavby, povinen tento záměr oznámit Archeologickému ústavu a umožnit jemu nebo oprávněné organizaci provést na dotčeném území záchranný archeologický výzkum. Je-li stavebníkem právnická osoba nebo fyzická osoba, při jejímž podnikání vznikla nutnost záchranného archeologického výzkumu, hradí náklady záchranného archeologického výzkumu tento stavebník; jinak hradí náklady organizace provádějící archeologický výzkum. Obdobně se postupuje, má-li se na takovém území provádět jiná činnost, kterou by mohlo být ohroženo provádění archeologických výzkumů. Nesplnění uvedené zákonné povinnosti naplňuje znaky skutkové podstaty

přestupku dle § 35 odst. 2 písm. f) památkového zákona, za které lze uložit pokutu až do výše 4 000 000 Kč.

Přípisem ze dne 20. 2. 2018 MHMP OPP požádal Archeologický ústav Akademie věd ČR, Praha, v.v.i., se sídlem Letenská 4, 118 01 Praha 1, o sdělení zda, ve vztahu k dotčené nemovitosti, byla splněna povinnost oznámit Archeologickému ústavu AV ČR záměr provádět stavební činnost na území s archeologickými nálezy a jak cenná je dotčená lokalita z archeologického hlediska a jak vysokou újmu veřejného zájmu znamená případné nesplnění povinnosti stavebníka podle § 22 odst. 2 památkového zákona.

Archeologický ústav AV ČR, Praha, v.v.i. ve vyjádření ze dne 27. 2. 2018 sdělil, že v případě stavební činnosti na [REDAKCE], k. ú. Hrdlořezy, Hrdlořežská [REDAKCE], Praha 9, nebylo Archeologickému ústavu AV ČR, Praha, v. v. i. doručeno žádné oznámení o stavební činnosti či jiném záměru na výše zmíněné lokalitě. Dále uvedl, že je nepochybné, že se jedná o území s archeologickými nálezy ve smyslu § 22 odst. 2 památkového zákona, že na daném území byly v minulosti zjištěny archeologické nálezy.

Vzhledem ke shora uvedenému správní orgán rozhodl o zahájení řízení o přestupku se [REDAKCE], [REDAKCE], pro podezření ze spáchání přestupku dle § 35 odst. 2 písm. f) památkového zákona, kterého se měl dopustit tím, že v průběhu prosince 2016 a roku 2017 na parcele [REDAKCE], k. ú. Hrdlořezy, Hrdlořežská [REDAKCE], Praha 9, realizoval stavební a zemní práce, aniž by jako stavebník splnil povinnost dle § 22 odst. 2 památkového zákona oznámit Archeologickému ústavu záměr provádět stavební činnost na území s archeologickými nálezy. Na uvedené parcele byla realizována stavba označená „Přístavba kompletace a sociálního zařízení“. Předmětná parcela se nachází na území s archeologickými nálezy. Dále zpochybnil, zda se jedná o území s archeologickými nálezy.

Řízení o přestupku bylo zahájeno dnem 14. 3. 2018, kdy bylo obviněnému oznámení o zahájení řízení doručeno.

MHMP OPP neshledal nezbytným v dané věci nařídit ústní jednání, ale v oznámení o zahájení řízení obviněného poučil, že má právo žádat, aby bylo ústní jednání nařízeno. Obviněný o nařízení ústního jednání nežádal.

K oznámení o zahájení řízení se obviněný vyjádřil přípisem ze dne 19. 3. 2018, v němž mj. uvedl, že stavba označená „Přístavba kompletace a sociálního zařízení“ *probíhá zcela řádně na základě platného stavebního povolení a vyjádření památkového ústavu a v souladu s příslušnými rozhodnutími, přičemž nebyla podmíněna ničím z hlediska památkového zákona, že ve vydaném závazném stanovisku MHMP OPP nebyly stanoveny žádné podmínky z hlediska arch. dědictví nebyly stanoveny ... že stavba je realizována na základech původní budovy, bez významných přesahů ...* Z posledně uvedeného obviněný dovozuje *minimální dopady stavby na ochranu archeologického dědictví.* Obviněný ke svému podání přiložil kopie závazného stanoviska MHMP OPP sp. zn. S-MHMP

1309096/2015 ze dne 27. 11. 2015, stavebního povolení ze dne 14. 11. 2016 a územního rozhodnutí ze dne 15. 6. 2016.

Přípisem ze dne 26. 3. 2018 oznámil MHMP OPP účastníku řízení, že v řízení o přestupku byly shromážděny dostatečné podklady pro vydání rozhodnutí, se kterými se lze seznámit a uplatnit k nim námitky.

Možnosti seznámení se s podklady pro rozhodnutí účastník řízení využil, prostřednictvím zástupce na základě plné moci ze dne 19. 3. 2018 [REDAKCE]. Následně MHMP OPP obdržel vyjádření obviněného, resp. jeho zástupce na základě plné moci, ze dne 3. 4. 2018, v němž uvedl v zásadě totožné námitky obsažené ve shora uvedeném vyjádření doručeném MHMP OPP dne 19. 3. 2018. Dále mj. uvedl, že obviněný *pouze z neznalosti opomněl oznámení archeologickému pracovišti, neboť stanovisko odboru památkové péče o této povinnosti nepřinášelo žádnou informaci* a v této souvislosti poukázal na nedostatek zavinení. Poukázal, že ze sdělení Archeologického ústavu ze dne 27. 2. 2018 nelze jednoznačně dovodit, zda mohlo v důsledku realizované stavební činnosti k poškození či zničení archeologických nálezů. Současně navrhl, *aby byl účastník řízení potrestán co nejmírněji*, a to vzhledem k uvedeným námitkám a tomu, že mj. *jde o první a ojedinělé pochybení účastníka řízení v oblasti archeologického dědictví*.

MHMP OPP uvádí, že obviněnému bylo umožněno uplatnit svá procesní práva v rámci vedeného řízení v plném rozsahu. Již v oznámení o zahájení řízení byl obviněný poučen o svých právech i o skutečnosti, že po provedeném řízení je MHMP OPP oprávněn uložit v daném případě správní trest pokuty až do výše 4 000 000 Kč a že při stanovení výše pokuty MHMP OPP přihlédně zejména k povaze a závažnosti posuzovaného přestupku a k polehčujícím či přitěžujícím okolnostem (§ 38, § 39 a § 40 ZOP). Byl poučen o právu navrhopvat důkazy, vyjadřovat se k podkladům rozhodnutí, o právu činit návrhy, nahlížet do spisu.

MHMP OPP konstatuje, že bylo obviněnému z přestupku umožněno, aby se k věci vyjádřil v souladu s § 73 odst. 2 ZOP a umožněno v souladu s § 38 odst. 1 a § 36 odst. 1, 3 správního řádu nahlédnout do spisového materiálu ve věci, navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy a vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí.

Přestupek, který spáchal obviněný, posuzuje MHMP OPP pouze z hlediska památkové péče, a sice z hlediska dodržení předpisů účinných na úseku státní památkové péče, MHMP OPP posuzuje míru porušení památkového zákona

Jak shora uvedeno, § 22 odst. 2 památkového zákona stanoví, že má-li se provádět stavební činnost na území s archeologickými nálezy je stavebník, již od doby přípravy stavby, povinen tento záměr oznámit Archeologickému ústavu a umožnit jemu nebo oprávněné organizaci provést na dotčeném území záchranný archeologický výzkum. Obdobně se postupuje, má-li se na takovém území provádět jiná činnost, kterou by mohlo být ohroženo provádění archeologických výzkumů. Nesplnění uvedené zákonné povinnosti naplňuje znaky skutkové podstaty přestupku dle § 35 odst. 2 písm. f) památkového zákona, za které lze uložit pokutu až

do výše 4 000 000 Kč.

Přestupkem je společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin (§ 5 ZOP).

Formální znaky předmětného přestupku jsou tedy v daném případě dány. Taktéž znaky stanovené památkovým zákonem jsou naplněny, nejde ani o trestný čin. Přestupek projednávaný v tomto řízení kvalifikoval MHMP OPP jako čin protiprávní, neboť neshledal žádnou okolnost, která by protiprávnost vylučovala. MHMP OPP shledal, že v případě projednávaného přestupku je dán i materiální znak, a sice jeho společenská škodlivost (k tomu např. rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen NSS) ze dne 9. 8. 2012, č. j. 9 As 34/2012 – 28, dostupný na www.nssoud.cz, kde NSS vyslovil, že cit.: „*již stanovením formálních znaků určité skutkové podstaty zákon předpokládá, že při jejich naplnění v běžně se vyskytujících případech bude stupeň společenské nebezpečnosti zpravidla vyšší než nepatrný.*“). Čin, kterého se obviněný dopustil (nesplnění oznamovací povinnosti dle § 22 odst. 2 památkového zákona) je přestupkem.

K námitkám obviněného MHMP OPP uvádí, že tyto jsou z hlediska projednávaného přestupku irelevantní. MHMP OPP konstatuje, že skutková podstata přestupku dle § 35 odst. 2 písm. f) památkového zákona spočívá právě v „neoznámení“, v nesplnění oznamovací povinnosti stanovené mj. v § 22 odst. 2 památkového zákona. Jak výše uvedeno, tato oznamovací povinnost splněna nebyla. Skutečnosti tvrzené obviněným ho nezbavují uvedené oznamovací povinnosti. Pokuta je ukládána za spáchání přestupku spočívajícího ve formálním aktu nesplnění oznamovací povinnosti stanovené v § 22 odst. 2 památkového zákona a z tohoto hlediska není rozhodné, zda bylo či nebylo vydáno závazné stanovisko MHMP OPP či stavební povolení. Současně MHMP OPP ve vztahu k nesplnění zákonné oznamovací povinnosti upravené v § 22 odst. 2 památkového zákona MHMP OPP zdůrazňuje, že tato oznamovací povinnost zavazuje obviněného přímo ze zákona. Jejím účelem a smyslem je nutnost zachránit a zdokumentovat případné archeologické nálezy jako jedinečný a nenahraditelný pramen poznání života člověka od počátků jeho existence. Oznamovací povinnost musí být splněna před provedením stavební činnosti. Tak tomu v daném případě nebylo.

Skutečnost, že novostavba byla realizována na místě původního objektu, však MHMP OPP zohlednil při stanovení výše pokuty, a to jejím stanovením při samé dolní hranici zákonného rozpětí.

MHMP OPP uvádí, že stavebník si nemůže sám subjektivně učinit úsudek, jestli území, na kterém realizuje svůj záměr je územím s archeologickými nálezy nebo nikoliv a zda prováděním prací nezasáhne do archeologického dědictví. V této souvislosti MHMP OPP odkazuje též na rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem sp. zn. 59 Ca 59/2002 - 35 ze dne 24. 9. 2002, v němž je uvedeno: „*Soud upozorňuje, že žalobkyně není zásadně oprávněna činit závěr o tom, zda na místě je či není něco archeologicky zajímavého.*“ Rozsudek Městského soudu v Praze sp. zn. 6 Ca 205/2006 - 29 ze dne 30. 4. 2009 shodně s výše uvedeným judikátem konstatuje, že v případě nesplnění povinnosti dané v § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči „*se jedná o objektivní odpovědnost žalobce, která znamená, že výše*

uvedeného deliktu se dopustí tím, že svým jednáním (popř. opomenutím), způsobí porušení stanovené zákonné povinnosti.“

Z vyjádření Archeologického ústavu jednoznačně vyplývá, že se jedná o území s archeologickými nálezy. Protože archeologický průzkum nebyl proveden, nelze obecně, ani v daném případě, zjistit a tedy i konstatovat, zda se na místě již realizovaných stavebních a zemních prací vyskytovaly archeologické nálezy či nikoli, tedy případné dopady stavby na ochranu archeologického dědictví.

Jak sám obviněný ve svém vyjádření ze dne 3. 4. 2018 uvádí, odpovědnost právnické osoby za spáchaný přestupek je dle § 20 a 21 ZOP odpovědností objektivní, odpovědností za výsledek, resp. následek bez ohledu na zavinění - otázka zavinění se nezkoumá. MHMP OPP je však povinen zkoumat naplnění obligatorních znaků objektivní stránky v dané věci dotčené skutkové podstaty, kterými jsou: jednání, následek a příčinná souvislost mezi nimi. Předmětná oznamovací povinnost je stanovena zákonem a nesplnění této povinnosti znamená porušení zákona.

Na základě právě uvedeného má MHMP OPP za prokázané, že v daném případě jsou dány všechny shora uvedené obligatorní znaky skutkové podstaty dle ustanovení § 35 odst. 2 písm. f) památkového zákona a že výše popsaným jednáním se odpovědný subjekt dopustil protiprávního jednání, v jehož důsledku nastal památkovým zákonem předpokládaný škodlivý následek.

Z vyjádření Archeologického ústavu AV, vyplývá, že oznámení ve smyslu uvedeného zákonného ustanovení vůči Archeologickému ústavu AV obviněný neučinil. Obviněný nesplnění zákonné oznamovací povinnosti nepopírá.

Při rozhodování ve věci vycházel MHMP OPP z objektivně zjištěného skutkového stavu, zejména z vyjádření obviněného ze dne 19. 3. 2018 a 3. 4. 2018, z vyjádření AV ze dne 27. 2. 2018 a z vlastních zjištění.

MHMP OPP v rámci řízení o přestupku obviněného postupoval v souladu s § 2 správního řádu, kdy správní orgán musí dbát, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly. MHMP OPP v souladu s ustanovením § 3 správního řádu zjišťoval stav věci, o kterém nejsou důvodné pochybnosti, v souladu s § 50 odst. 3 správního řádu zjistil všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu a zjistil všechny skutečnosti svědčící ve prospěch i neprospěch toho, komu má být v řízení uložena povinnost. V souladu s ustanovením § 50 odst. 4 správního řádu MHMP OPP hodnotil všechny podklady a důkazy v souladu se zásadou volného hodnocení důkazů, každý jednotlivě a ve vzájemné souvislosti, současně MHMP OPP přihlédl ke všemu, co vyšlo v řízení najevo.

Po provedeném řízení MHMP OPP konstatuje, že v daném případě obviněný porušil zákonnou povinnost na úseku státní památkové péče, neboť realizoval stavbu označenou „Přístavba kompletace a sociálního zařízení“ na území s archeologickými nálezy, tedy obviněného vázala oznamovací povinnost dle § 22 odst. 2 památkového zákona vůči Archeologickému ústavu AV a tuto povinnost nesplnil - z vyjádření Archeologického ústavu AV ze dne 27. 2. 2018 a

z vyjádření obviněného ze dne vyplývá, že oznámení ve smyslu uvedeného zákonného ustanovení obviněný neučinil.

Pokud k tomu povinný subjekt (zde obviněný) nesplní oznamovací povinnost dle ustanovení § 22 odst. 2 památkového zákona, poruší tím památkový zákon, dopustí se protiprávního jednání a spáchá přestupek dle ustanovení § 35 odst. 2 písm. f) památkového zákona. MHMP OPP je povinen přestupek projednat a při naplnění materiální a formální stránky přestupku uložit správní trest. MHMP OPP zkoumal, zda v daném případě jsou naplněny obligatorní znaky skutkové podstaty přestupku, kterými jsou: jednání, následek, příčinná souvislost mezi nimi. Provedení stavební činnosti na území s archeologickými nálezy musí předcházet oznamovací povinnost dle ustanovení § 22 odst. 2 památkového zákona, nesplnění této povinnosti znamená porušení právní povinnosti a vyvolání, resp. způsobení protiprávního stavu. MHMP OPP má za prokázané, že v daném případě jsou dány všechny shora uvedené obligatorní znaky skutkové podstaty přestupku dle ustanovení § 35 odst. 2 písm. f) památkového zákona, obviněný se dopustil protiprávního jednání, v jehož důsledku nastal památkovým zákonem předpokládaný škodlivý následek. Následek jednání však s ohledem na shora uvedené není příliš závažný

MHMP OPP se zabýval i otázkou zachování lhůt pro projednání přestupků, jak mu ukládá ustanovení § 30 písm. b) ZOP. Stavba označená „Přístavba kompletace a sociálního zařízení“ byla realizována v průběhu prosince 2016 a roku 2017. V daném případě byla zachována lhůta k projednání přestupku (§ 31, § 32 odst. 2, 3 ZOP).

MHMP OPP při určení druhu správního trestu a jeho výměry přihlížel v souladu s ustanovením § 37 a § 38 ZOP ke všem relevantním kritériím, zejména k povaze a závažnosti přestupku a k rozsahu způsobené škody, k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem. S ohledem na tyto meze správního uvážení stanovil výši pokuty. K naplnění skutkové podstaty přestupku dle ustanovení § 35 odst. 2 písm. f) památkového zákona není nezbytné, aby došlo přímo k poškození právem chráněných zájmů, postačuje, aby došlo k jejich ohrožení. Z vyjádření Archeologického ústavu AV nelze jednoznačně dovodit, že v důsledku realizované stavební činnosti k poškození či zničení archeologických nálezů.

V daném případě došlo k zásahu, kterým zájmy státní památkové péče byly ohroženy. Závažnost protiprávního jednání obviněného, včetně důsledku, resp. následku tohoto jednání, správní orgán hodnotí jako nižší.

MHMP OPP neshledal, že by sankce ve výši 5 000 Kč byla nepřiměřená poměrům obviněného jako právnické osoby. Žádné takové okolnosti ani obviněný nenamítal. Základním účelem ukládané sankce je potrestání za porušení zákonem stanovené povinnosti a současně i její preventivní (individuální a generelní) působení. Aby sankce splnila svůj účel, musí být zásahem do majetkové sféry účastníka řízení. V průběhu správního řízení obviněný nepředložil žádné doklady, z nichž by MHMP OPP mohl uvažovat na jeho majetkové poměry, a ze správního řízení zjevně a prokazatelně žádné obdobné informace, kterých by bylo možno se dovolávat ve vztahu k jeho majetkovým poměrům, nevyplývaly, proto MHMP OPP v souladu s judikaturou Ústavního soudu (např. Pl. ÚS 3/02, Pl. ÚS 38/02, I. ÚS 426/0) a Nejvyššího správního soudu (usnesení rozšířeného senátu NSS sp. zn. 1 As 9/2008, ze dne 20.

4. 2010, rozhodnutí NSS sp. zn. 2 As 60/2010, ze dne 11. 8. 2010) stanovil výši pokuty odhadem a s přihlédnutím k ustanovení § 2 odst. 4 správního řádu (povinnost postupovat v případech skutkově shodných nebo obdobných shodně nebo obdobně). MHMP OPP v této souvislosti tedy uloženou sankci nepovažuje v souladu s ustanovením § 3 správního řádu za nepřiměřenou majetkovým poměrům účastníka řízení. MHMP OPP musí připomenout, že obviněnému bylo umožněno plně využít jejich procesních práv a MHMP OPP má za to, že pokuta stanovená při samé spodní hranici zákonného rozpětí odpovídá finančním možnostem obviněného jako právnické osoby. MHMP OPP má za to, že výše uložené pokuty, nemá pro obviněného likvidační charakter s ohledem na skutečnost, kdy za porušení ustanovení § 35 odst. 1 písm. g) a § 35 odst. 2 písm. f) památkového zákona lze uložit pokutu do 4 000 000 Kč.

MHMP OPP se zabýval i otázkou polehčujících okolností, které by mohly mít za následek snížení ukládané pokuty, a takovou okolnost shledal MHMP OPP ve skutečnosti, že se jedná o pochybení formálního charakteru, že jde o první případ porušení předpisů na úseku státní památkové péče ze strany obviněného v oblasti působnosti MHMP OPP a že ten se ke spáchání přestupku doznal (viz výše). Žádné přitěžující okolnosti MHMP OPP neshledal.

S ohledem na meze správního uvážení a s ohledem na všechny relevantní skutečnosti a důkazy shromážděné v rámci vedeného řízení pak MHMP OPP stanovil výši pokuty při samé dolní hranici zákonného rozpětí tak, aby uložená sankce působila zejména preventivně a výchovně a splnila tak zejména svůj účel.

MHMP OPP má za to, že pokuta ve výši, jak byla stanovena ve výrokové části tohoto rozhodnutí, plně odpovídá okolnostem, za nichž byl přestupek spáchán, závažnosti jednání a dopadu jednání na zájmy chráněné státní památkovou péčí v konkrétním případě. Pokuta vyměřená ve výši uvedené ve výrokové části rozhodnutí odpovídá dle názoru MHMP OPP okolnostem daného případu, je adekvátní ve vztahu k zásahu do chráněného zájmu a je i přiměřená s ohledem na přestupky shodné či obdobné, které MHMP OPP sankcionuje či sankcionoval (povinnost MHMP OPP posuzovat skutkově shodné či podobné případy shodně či podobně tak, aby nevznikaly nedůvodné rozdíly, je vyjádřena v tzv. zásadě legitimního očekávání, upravené v ustanovení § 2 odst. 4 správního řádu). Zásadu legitimního očekávání musí MHMP OPP respektovat z úřední povinnosti.

Povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou byla obviněnému uložena podle ustanovení § 95 odst. 1 ZOP a ustanovení § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů.

S ohledem na výše uvedené bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení o odvolání:

Proti tomuto rozhodnutí může účastník řízení podat podle ustanovení § 81 a násl. zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, odvolání, ve kterém uvede, v jakém rozsahu se rozhodnutí napadá, v čem se spatřuje namítaný rozpor s právními předpisy,

případně poukáže na jinou nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo, ve lhůtě 15 (patnácti) dnů ode dne oznámení rozhodnutí, a to k Ministerstvu kultury ČR, podání u Magistrátu hlavního města Prahy, odboru památkové péče, na uvedenou adresu našeho úřadu.

Lhůta pro podání odvolání počíná běžet podle ustanovení § 40 odst. 1 písm. a) správního řádu dnem následujícím po dni, kdy bylo toto rozhodnutí doručeno. Doručení písemnosti upravuje ustanovení § 23 a § 24 správního řádu, které stanoví, že nebyl-li adresát tohoto rozhodnutí zastižen, rozhodnutí se uloží v provozovně provozovatele poštovních služeb. Jestliže si adresát uložené rozhodnutí ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy bylo rozhodnutí k vyzvednutí v provozovně provozovatele poštovních služeb připraveno, nevyzvedne, považuje se rozhodnutí podle ustanovení § 24 odst. 1 správního řádu za doručené posledním dnem této lhůty (od tohoto dne běží v daném případě lhůta pro podání odvolání).

Podle ustanovení § 17 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů, je dokument, který byl dodán do datové schránky, doručen okamžikem, kdy se do datové schránky přihlásí osoba, která má s ohledem na rozsah svého oprávnění přístup k dodanému dokumentu. Nepřihlásí-li se ve lhůtě do 10 dnů ode dne dodání do datové schránky, považuje se dokument za doručený posledním dnem této lhůty.

Včas podané odvolání má odkladný účinek.

██████████
Mgr. Jiří S k a l i c k ý
ředitel odboru

otisk úředního razítka

podepsáno elektronicky

Rozdělovník:

